

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นสิ่งสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ ประเทศที่กำลังพัฒนาต่างก็เน้นความสำคัญของการศึกษาในฐานะที่เป็นจักรกลสำคัญในการพัฒนามนุษย์ (Human Resources) เพื่อให้ได้มาซึ่งกำลังคนตามความต้องการของการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม¹ เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่าแต่ละคนย่อมมีความแตกต่างกันในบางสิ่งบางอย่างอยู่เสมอ² เช่น ในด้านความสนใจ ความถนัด ความสามารถ และทัศนคติ เป็นต้น การจัดการศึกษาจึงต้องจัดให้สอดคล้องกับความสามารถของแต่ละคน หลักในเรื่องของความแตกต่างระหว่างบุคคล ที่เป็นที่ยอมรับกันในบรรดานักการศึกษาและนักจิตวิทยานั้น ประกอบด้วย

1. บุคคลแต่ละคนย่อมมีลักษณะโดยเฉพาะของตนเอง จะไม่เหมือนคนอื่น
2. บุคคลแต่ละคนย่อมพัฒนาการไปตามลักษณะโดยเฉพาะของตนอย่างต่อเนื่องกันไป
3. บุคคลแต่ละคนย่อมมีขบวนการเปลี่ยนแปลงของตนตามประสบการณ์ที่ตนเคยประสบมา และตามแนวหรือแบบแผนของตนที่วางไว้สำหรับอนาคต³

¹สำนักงานสภาการศึกษาแห่งชาติ, วารสารการศึกษาแห่งชาติ 5 (สิงหาคม-มกราคม 2512 - 2513) : 5-17.

² Walter Van Dyke and Bingham, Aptitudes and Aptitude Testing, (New York : Harper & Brothers Publisher, 1937), pp. 25-26.

³ปราณี เถกิงพล, การแนะแนวและการให้บริการปรึกษา (พระนคร : โรงพิมพ์การศาสนา, 2515), หน้า 39.

การที่คนใดทำงานตามความสามารถ จึงเป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่งต่อความสำเร็จในชีวิต โดยทั่วไปจะพบว่าธรรมชาติของคนได้สร้างคนให้มีความสามารถต่างกัน ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องกับงานซึ่งจะต้องอาศัยความสามารถที่ต่างกันอยู่แล้ว การที่บุคคลจะทำสิ่งใดได้ดี หรือมีความถนัดในเรื่องใด จึงเป็นเรื่องที่ควรคำนึงเป็นอย่างยิ่ง¹ การจัดการศึกษาของพยายามส่งเสริมให้นักเรียนแต่ละคนได้เจริญเติบโตตามทางที่เขาถนัดที่สุด การที่นักการศึกษาได้จำแนกหลักสูตรออกเป็นหลาย ๆ แผนกหรือหลายสาขาวิชา เพื่อต้องการจะสนองความถนัดและความสามารถของนักเรียน โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เลือกวิชาให้เหมาะกับอัถภาพของตน นับได้ว่าเป็นการพัฒนาทางการศึกษาที่เหมาะสม อีกทั้งยังช่วยลดความสูญเสียเปล่าทางการศึกษาได้อีกทางหนึ่งด้วย

ในคานของความแตกต่างระหว่างบุคคลนั้น จากข้อตกลงเบื้องต้น (Assumption) ของวิลเลียมสัน (Williamson) ได้กล่าวไว้ดังนี้

1. แต่ละบุคคลจะมีศักยภาพเฉพาะตัว โดยที่
 - ก. ความสามารถและสมรรถภาพนั้นสามารถคนใดโดยแบบสอบ
 - ข. แบบทดสอบเหล่านี้จะต้องสร้างขึ้นโดยอาศัยผลจากการวิจัย โดยได้รับการตรวจแก้ไขใหม่ความเที่ยง และความตรง
2. ความสามารถต่าง ๆ เหล่านี้จะสัมพันธ์กับงานที่แตกต่างกัน
3. การวินิจฉัยเกี่ยวกับศักยภาพของนักเรียน โดยผู้ให้คำปรึกษาหารือกัน ควรกระทำก่อนเลือกงานหรือก่อนเลือกวิชาในหลักสูตร
4. การวินิจฉัยเกี่ยวกับความสามารถและความสนใจ ควรกระทำก่อนการสอน เพื่อที่จะปรับปรุงแก้ไขให้เข้ากับแต่ละบุคคลได้

¹ สมบูรณ์ ชิตพงศ์ และสำเริง บุญเรืองรัตน์, การวัดความถนัด (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2518), หน้า 1.

5. ในแต่ละอาชีพ อาจจะมีลักษณะร่วมกันอยู่ ดังนั้นควรใช้แบบสอบเพื่อวินิจฉัยลักษณะที่ร่วมกันระหว่างอาชีพหนึ่งกับอาชีพอื่น

6. สิ่งที่ทำนายความสำเร็จในงานอาชีพและการเรียนได้ดีที่สุด คือ แบบสอบที่วัดลักษณะ โดยเฉพาะ (Unique Trait) แบบสอบนั้นจะต้องสัมพันธ์กับแบบสอบอื่นค่าและสัมพันธ์กับเกณฑ์สูง

นักการศึกษาได้พยายามคิดหาเครื่องมือที่จะวัดความแตกต่างระหว่างบุคคล ทั้งนี้เพื่อให้สามารถพยากรณ์ความสำเร็จในการศึกษาตลอดจนความสามารถในอาชีพ วิธีการศึกษาความสามารถของนักเรียนอย่างหนึ่งคือ ใช้แบบสอบเป็นเครื่องมือวัด ซึ่งทำให้ครูและผู้นำนโยบายได้เรียนรู้ข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับนักเรียนที่ต้องการความช่วยเหลือ เช่น ความสามารถ ความถนัด ความสนใจในด้านต่าง ๆ เป็นต้น² การที่ใช้แบบสอบเป็นเครื่องมือวัดความแตกต่างระหว่างบุคคล ซึ่งเป็นแบบสอบทางจิตวิทยา³ (Psychological Testing) นั้น เป็นเพราะธรรมชาติของความสามารถเหล่านี้มีความซับซ้อนมาก จึงพยายามแปลพฤติกรรมของนักเรียนออกเป็นตัวเลขแทนปริมาณ ขนาดของพฤติกรรม โดยใช้แบบสอบ แบบสำรวจ เพื่อแสวงหาความจริงในเรื่องราวต่าง ๆ ของนักเรียน ถ้าปราศจากเครื่องมือที่ดีแล้ว ผลที่ได้จากการวัดผลการศึกษามักทำให้เกิดความเข้าใจผิดหรือหลงผิดก็ได้⁴

E.G. Williamson, " Vocational Counselling : Trait Factor Theory, " in Theories of Counseling , (New York : McGraw-Hill, 1965), pp. 193-195.

²จำเนียร ชวงโชติ, เทคนิคการแนะแนว (พระนคร : โรงพิมพ์สถานสงเคราะห์หญิง-ปากเกร็ด, 2519), หน้า 6.

³แอน อนาสตาซี, การตรวจสอบเชิงจิตวิทยา, แปลโดยประชุมสุข อาชาวำรุง และคณะ, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2519), หน้า 1.

⁴พจน์ สะเพียรชัย, หลักเบื้องต้นในการวิจัยการศึกษา (กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ประสานมิตร, 2515), หน้า 18.

การจัดการศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาชั้นนั้น มีจุดมุ่งหมายเพื่อผลิตคนในการประกอบอาชีพชั้นกลาง และอีกส่วนหนึ่งเพื่อให้ศึกษาต่อ และประกอบอาชีพชั้นสูง นักเรียนในระดับมัธยมศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มักต้องการคำแนะนำเกี่ยวกับการเลือกอาชีพและศึกษาต่ออยู่เสมอ ทั้งนี้เพราะการที่นักเรียนจะตัดสินใจเกี่ยวกับปัญหาเหล่านี้ได้อย่างถูกต้อง จำเป็นต้องมีความรู้เกี่ยวกับปัญหาที่ถูกต้องด้วยตนเอง¹ (self concept) การนำแบบทดสอบที่นำมาใช้ในการแนะแนว จะเป็นเครื่องช่วยให้นักเรียนแต่ละคนได้ตัดสินใจในการเลือกเรียนวิชาการต่าง ๆ และตั้งจุดมุ่งหมายในการประกอบอาชีพให้ถูกต้อง มีความสอดคล้องกับความถนัด ความสนใจ และความสามารถของแต่ละบุคคล

มอสโควิทซ์ และผู้ร่วมงาน ได้กล่าวว่า สติปัญญาหรือความถนัดเป็นเครื่องชี้ศักยภาพและความสามารถทางการเรียนรู้² และการศึกษาคควร เน้นให้นักเรียนได้ค้นพบสิ่งที่ตนถนัดที่สุด แล้วช่วยส่งเสริมพัฒนาความถนัดของแต่ละบุคคล ไปให้มากที่สุด เพื่อจะได้นำไปใช้ในการดำรงชีวิตที่ดีในอนาคต³ สวัสดิ์ ประทุมราช กล่าวว่า แบบสอบวัดความถนัด สามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ คนที่มีความถนัดด้านใด มีแนวโน้มที่จะเรียนหรือทำงานทางด้านนั้น ๆ ได้ผลดีมีประสิทธิภาพ แบบสอบวัดความถนัดจึงมีความสำคัญในการคัดเลือกบุคคล เข้าเรียน หรือเข้าทำงานให้เหมาะสมกับความสามารถของเขาได้⁴ ทานองเดียวกับ วชิร ทรัพย์มี ที่กล่าวว่า แบบสอบความถนัดเป็นเครื่องช่วยในการพิจารณาวางแผนการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ และใช้ทำนายแนวโน้มที่บุคคลจะประสบความสำเร็จ

¹อนันต์ ศรีโสภาก, การวัดและประเมินผลการศึกษา (พระนคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2520), หน้า 5.

²Marles J. Moskowitz and Arthur R. Orgel, General Psychology, (Boston : Houghton Mifflin Co., 1969), p. 326.

³กมล สุกประเสริฐ และคณะ, "แนวการวัดผลในโรงเรียน", จุดยืนและทิศทางการศึกษาไทย (กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช, 2518), หน้า 46.

⁴สวัสดิ์ ประทุมราช, "การเรียนเพื่อรู้", พัฒนาวิวัฒนาการ 10 (กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์เจริญ-พัฒน์, 2517), หน้า 19.

ในการเรียน หรือการทำงานเฉพาะอย่างในอนาคต¹

เพื่อให้การแนะแนวทางการศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาบรรลุเป้าหมายตามวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษาให้สนองความต้องการตามความสามารถ ความถนัด และความสนใจ อีกทั้งการแนะแนวการศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษายังขาดแบบทดสอบที่เกี่ยวกับความถนัดอยู่มาก แผนกวิชาวิจัย-การศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้ตระหนักในความสำคัญของการให้บริการทางการศึกษาต่อสังคม จึงได้มีโครงการวิจัยพัฒนาแบบทดสอบชุดความถนัดจำแนกขึ้น ทั้งนี้เพื่อใช้ควบคู่กับแบบตรวจสอบความสนใจในอาชีพ² ซึ่งเป็นแบบทดสอบที่ดัดแปลงจาก คูเคอร์ ฟรีเฟอเรนซ์ เรคคอร์ด ไวเคชันนอล (Kuder Preference Record Vocational) ในการแนะแนวการศึกษาและการเลือกอาชีพสำหรับใช้ในโรงเรียนมัธยมศึกษา การใช้แบบทดสอบชุดความถนัดจำแนกหรือแบบตรวจสอบความสนใจในอาชีพชนิดใดชนิดหนึ่ง ยังไม่สามารถช่วยให้การแนะแนวทางการศึกษาและการเลือกอาชีพบรรลุเป้าหมายได้ ทั้งนี้เพราะผลจากการตอบแบบตรวจสอบความสนใจในอาชีพจะบอกได้แต่เพียงว่าชอบชอบและสนใจในอาชีพใดเท่านั้น แต่ไม่ได้เป็นเครื่องชี้บอกความสามารถแต่อย่างใด เครื่องมือที่ใช้บอกความสามารถก็คือแบบทดสอบความถนัดจำแนก³

โครงการวิจัยพัฒนาแบบทดสอบชุดความถนัดจำแนก มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาแบบทดสอบชุดความถนัดจำแนกรวม 7 ด้าน ดังนี้

1. แบบทดสอบชุดความถนัดจำแนกด้านความสามารถเชิงจำนวน (Numerical Ability)
2. แบบทดสอบชุดความถนัดจำแนกด้านเหตุผลเชิงถ้อยคำ (Verbal Reasoning).

¹วัชรีย์ ทรัพย์มี, การแนะแนวในโรงเรียน (พระนคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2520), หน้า 45.

²สวัสดิ์ ประทุมราช และคณะ, คู่มือแบบสอบแบบตรวจสอบความสนใจในอาชีพ ฉบับ พ.ศ. 2519, (กรุงเทพมหานคร : [ม.ป.ท.], 2519), หน้า 1

³เรื่องเดียวกัน, หน้า 2.

3. แบบสอบชุดความถนัดจำแนกคานเหตุผลเชิงกล (Mechanical Reasoning)
4. แบบสอบชุดความถนัดจำแนกคานความสัมพันธ์เชิงมิติ (Space Relations)
5. แบบสอบชุดความถนัดจำแนกคานเหตุผลเชิงนามธรรม (Abstract Reasoning)
6. แบบสอบชุดความถนัดจำแนกคานความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย (Thai Language Reading Comprehension) และ
7. แบบสอบชุดความถนัดจำแนกคานการใช้ภาษาไทย (Thai Language Usage)

ภาษาเป็นสิ่งสำคัญมากในการติดต่อสื่อสารระหว่างมนุษย์ รวมทั้งการถ่ายทอดวิชาการและความรู้เฉพาะอย่างยิ่งในด้านการศึกษา ดังที่ วอลคอตต์ (Walcott) กล่าวว่า ภาษาเป็นเครื่องมือที่จะช่วยให้เกิดการศึกษและการค้นคว้า ช่วยในการเผยแพร่ความรู้ต่าง ๆ ที่ได้นำให้กว้างขวางออกไป เป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนสิ่งต่าง ๆ ¹ เช่นเดียวกับมัสเสน (Mussen) ได้เน้นความสำคัญของภาษาไว้ว่า การเรียนรู้ส่วนใหญ่จากบ้าน โรงเรียน และสื่อมวลชน ต้องใช้ภาษาเป็นสื่อเบื้องต้นในการสื่อสาร การสร้างมโนภาพ (Concept) ในการเรียนรู้ชั้นสูง รวมทั้งขบวนการทางสติปัญญา เช่น การคิด การวางแผน ความมีเหตุผล ความจำและการตัดสินใจของอาศัยภาษาทั้งสิ้น ²

ภาษาไทยเป็นภาษาที่มีความสำคัญภาษาหนึ่ง ดังจะเห็นได้จาก ฐะปะนีย์ นาครทรรพ ได้กล่าวไว้ว่า ในฐานะที่ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติไทย ความสำคัญของภาษาย่อมมีมากที่สุด เพราะภาษาไทยเป็นเครื่องหมายแสดงความเป็นชาติ และเป็นเครื่องมือในการสื่อสารติดต่อระหว่างคนไทยด้วยกัน ³ เมื่อ

¹ Fred G. Walcott, "Language and It's Function in Life," in Children and the Language Arts, (New Jersey : Prentice - Hall, 1955), p.41.

² Paul H. Mussen, The Psychological Development of the Child, (New Jersey : Prentice Hall, 1963), p.41.

³ ฐะปะนีย์ นาครทรรพ, บันทึกการค้นคว้าภาษาไทย (พระนคร : สำนักพิมพ์กรุงเทพฯการพิมพ์, 2514), หน้า 1.

พิจารณาทางความสามารถภาพสมอง ก็เป็นที่ยอมรับของนักการศึกษาที่เชื่อว่า ความสามารถทางภาษา (Verbal Ability) เป็นผลสะท้อนของสมรรถภาพสมอง (Reflect Intelligence)¹ และ ครอนบาค (Cronbach) ได้แสดงให้เห็นว่าสมรรถภาพภาษา จะพบในแบบสอบวัดคำศัพท์ (Vocabulary test) แบบสอบวัดความเข้าใจทางภาษา (Comprehension test) และแบบสอบการใช้เหตุผล (Reasoning test)²

เมื่อพิจารณาจากทักษะทางภาษาอันได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน อาจกล่าวได้ว่า การอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญมากที่สุด เพราะการอ่านเป็นเครื่องมือที่นำไปสู่ความรู้ทั้งหมด ทำให้ผู้อ่านเกิดความรู้ ความคิด และค่านิยมต่าง ๆ การเรียนในระดับต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับสูง จำเป็นจะต้องอาศัยการอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการเรียน นอกจากนี้การอ่านยังเป็นทักษะที่จำเป็น แม้เมื่อจบการศึกษาในโรงเรียนแล้วก็ยังนำไปใช้ในการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม ทางด้านวิชาการหรือวิชาชีพ บุคคลใดที่สามารถอ่านได้อย่างรวดเร็ว ถูกต้อง เข้าใจ และใช้ความคิดติดตามเรื่องที่อ่านได้ก็ บุคคลผู้นั้นย่อมแสวงหาความรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และยังสามารถเพิ่มพูนพัฒนาความคิดของตนเองได้อย่างดีอีกด้วย³

¹ Robert Della, " Learning Ability as a Function of Verbal and Nonverbal Intelligence," Dissertation Abstracts International 31 (June 1971), p. 7604 B.

² Lee J. Cronbach, Essential of Psychological Testing, (New York : Harper International Edition, 1970), p. 752.

³ อุทัย แก้วขาว, "ความสัมพันธ์ระหว่างการสร้างความคิดรวบยอดและการอ่านของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 4", (ปริญญาานิพนธ์ปริญญาามหามัณฑิต วิทาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, 2515), หน้า 13.

การศึกษาจะต้องอาศัยการอ่านเป็นเครื่องมือในการค้นหาความรู้ ความสามารถในการเข้าใจเรื่องที่เราอ่านจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง ทิงเกอร์ (Tinker) กล่าวว่า ความเข้าใจเป็นจุดหมายปลายทางของการอ่านทุกชนิด เพียงมีความเข้าใจที่แจ่มแจ้งแต่อย่างเดียวยังเพียงพอแก่การรวบรวมความคิดในสิ่งที่เราอ่านได้ นั่นคือความเข้าใจในการอ่านเป็นการเพิ่มพูนพัฒนาความคิดให้ตนเองได้เป็นอย่างดี.

ความเข้าใจในการอ่านจึงเป็นพื้นฐานที่สำคัญยิ่งต่อการศึกษานักเรียนที่มีความถนัดด้านความเข้าใจในการอ่านสูง จะสามารถอ่านตำรา บทความได้อย่างเข้าใจ รวดเร็ว และทำให้เป็นผู้ที่มีวิจาร์ณญาณ เหตุผล สามารถที่จะตีความประเมิน สรุปจากบทความ และตำราที่อ่านได้ เป็นพื้นฐานวิชาการต่าง ๆ และเป็นคุณสมบัติที่จำเป็นต่อการศึกษาระดับอุดมศึกษา

โดยเหตุที่ภาษาไทยและความเข้าใจในการอ่านมีความสำคัญต่อการศึกษาคงกล่าวแล้วข้างต้น นับเป็นแรงจูงใจให้ผู้วิจัยตระหนักถึงความถนัดทางด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ผู้วิจัยจึงได้พัฒนาแบบสอบชุดความถนัด จำแนกตามความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย และผู้วิจัยหวังจากการวิจัยครั้งนี้จะเป็นพื้นฐานที่สำคัญอันจะนำไปสู่การพัฒนาแบบสอบชุดความถนัดจำแนก เพื่อจะใช้เป็นแบบสอบมาตรฐานต่อไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

¹
Miles A. Tinker, Teaching Elementary Reading, (New York :
Appleton Century-Grofts, 1952), p.125.

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อพัฒนาแบบสอบชุดความถนัดจำแนกความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยมาใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยศึกษาในเรื่องต่อไปนี้

1. สร้างแบบสอบชุดความถนัดจำแนกความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย
2. ทำการวิเคราะห์รายขอ พร้อมตัวเลือก หากความยากง่ายและอำนาจจำแนกของ

แบบสอบ

3. หาความเที่ยง (Reliability) และความตรง (Validity) ของแบบสอบ
4. หาปรกติวิสัยเปอร์เซ็นต์ไทล์สำหรับนักเรียนชายหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรตามโครงการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ทั่วประเทศ ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนสังกัดกองการมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา ประจำปีการศึกษา 2520 ประกอบด้วยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 1,410 คน และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 1,083 คน
2. แบบสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมุ่งวัดเฉพาะความถนัดทางความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย โดยสร้างในลักษณะที่เป็นบทความเกี่ยวกับเนื้อหาทางด้านวิทยาศาสตร์ และสังคมศึกษา และมีคำถามเพื่อวัดความเข้าใจในการอ่านบทความนั้น ๆ
3. สัมฤทธิ์ผลทางการเรียนที่ใช้เป็นเกณฑ์ในการหาความตรงของแบบสอบคือ
 - 3.1 คะแนนสอบกลางปีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในหมวดวิชาภาษาไทย ภาษาอังกฤษ สังคมศึกษา คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์
 - 3.2 รัศมีคะแนนประจำภาคเรียนที่ 1 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในหมวดวิชาภาษาไทย ภาษาอังกฤษ สังคมศึกษา คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์
4. การวิจัยครั้งนี้ไม่พิจารณาถึงความแตกต่างระหว่างอายุ ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม (social-economic status)

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. นักเรียนตอบแบบสอบถามความสามารถของนักเรียน
2. คะแนนที่ได้จากแบบสอบถามความถนัดจำแนกด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ถือเป็นเครื่องชี้ถึงความถนัดของนักเรียนในด้านความถนัดทางความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย

แผนการวิจัย

ผู้วิจัยจะดำเนินการวิจัยตามลำดับ ดังต่อไปนี้

1. ศึกษาคำจำกัดความ ทฤษฎี และแบบสอบถามความถนัดด้านต่างๆโดยทั่วไป
2. ศึกษาอย่างละเอียดเกี่ยวกับแบบสอบถามความถนัด จำแนกด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย
3. สรุปรวบรวมวิจัยที่เกี่ยวกับแบบสอบถามความถนัดจำแนกด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย
4. สร้างแบบสอบถามความถนัด จำแนกด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย
5. ทดลองใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้นกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 5 ห้องเรียน และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 5 ห้องเรียน ซึ่งเป็นคนละกลุ่มกับกลุ่มที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง แต่มีลักษณะเช่นเดียวกับกลุ่มตัวอย่าง ที่จะนำแบบสอบถามไปสอบจริง ทั้งนี้เพื่อแก้ไขปรับปรุงข้อสอบ ความชัดเจนของคำสั่งและเวลาในการสอบให้เหมาะสม
6. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปดำเนินการสอบกับกลุ่มตัวอย่าง
7. คัดลอกคะแนนสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนที่ใช้เป็นเกณฑ์ของกลุ่มตัวอย่าง
8. วิเคราะห์การแจกแจงความถี่ของคะแนนการสอบจากแบบสอบถาม
9. วิเคราะห์แบบสอบถาม โดยการวิเคราะห์ข้อพร้อมตัวเลือก

10. หาความเที่ยงของแบบสอบ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงของแบบสอบ ด้วยวิธีใช้สูตรคูเคอร์ ริชาร์ดสัน สูตรที่ 20 และสูตรที่ 21
11. หาความตรงของแบบสอบ ด้วยการหาความตรงร่วมสมัย (Concurrent Validity) โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของแบบสอบกับเกณฑ์ด้วยสูตรของเพียร์สัน
12. หาปกติวิสัยตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์

คำจำกัดความ

คำต่างๆที่มีความหมายเฉพาะในการวิจัยนี้ มีดังนี้

นักเรียน หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หรือมัธยมศึกษาปีที่ 5 ของโรงเรียนในสังกัดกองการมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา ที่กำลังศึกษาในปีการศึกษา 2520

แบบสอบ หมายถึง แบบสอบความถนัดจำแนกด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ความถนัดด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย หมายถึง ความสามารถในการจับใจความและเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านในแบบสอบ โดยตอบคำถามด้วยการเลือกคำตอบได้ถูกต้อง

เกณฑ์ หมายถึง คะแนนสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนที่นำมาใช้เป็นเกณฑ์ในการหาความตรงของแบบสอบ

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย

1. จะได้แบบสอบชุดความถนัด จำแนกด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาไทย เพื่อนำมาใช้กับนักเรียนในระดับมัธยมศึกษา โดยจะทำให้ทราบว่านักเรียนมีความถนัดทางด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยเพียงใด อันจะเป็นประโยชน์ออกวางแนะแนวทางการศึกษาและอาชีพของนักเรียน โดยการตั้งเป็นเป้าหมายทางการศึกษาและการเตรียมอาชีพให้เหมาะสมกับความถนัดของนักเรียน

2. เพื่อที่ว่าสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนในแต่ละวิชากับความถนัดทางด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยสัมพันธ์กันเพียงใด
3. ถ้าแบบสอบนี้มีความเที่ยง (Reliability) และความตรง (Validity) สูงก็ สามารถนำไปใช้ในการแนะแนวการศึกษาต่อของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียน โดยไม่ต้องเสียเวลาและค่าใช้จ่ายในการสร้างแบบสอบเอง
4. แบบสอบที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น อาจจะเป็นประโยชน์สำหรับผู้สนใจในการสร้างแบบสอบความถนัดทางด้านความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยต่อไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย